

bl.a. sikres, at man opdager volden. Det er således ikke i alle sager, at det fremgår klart, at problemet er vold mod barnet. Der kan fx være tilfælde, hvor børn mistrives og har problemer i skolen, hvor baggrunden er voldelige overgreb, som barnet ikke umiddelbart har fortalt nogen om.

For det tredje er Socialministeriet i færd med at revidere den såkaldte dialogvejledning. Vejledningen giver mere information om underretningsspligten til alle de faggrupper, der gennem deres arbejde har kontakt med familier og børn, og som dermed har mulighed for at følge med i barnets udvikling og familiens relationer. Vejledningen skal være med til at sikre, at socialforvaltninger får de underretninger, som er centrale for, at der kan ydes en tidlig og dækkende indsats.«

I den forbindelse kan jeg nævne, at Det Kriminalpræventive Råd i august 2002 relancerer en opdateret udgave af håndbogen »Overgreb mod børn«. Håndbogen er rettet mod professionelle, der til daglig arbejder med børn og unge, samt studerende på lærer- eller pædagogseminarier, sygeplejehøjskoler m.v. Håndbogen giver bl.a. en samlet beskrivelse af, hvilken lovgivning der findes omkring fysiske, psykiske og seksuelle overgreb. Reglerne om underretning af de sociale myndigheder beskrives ligeledes.

Justitsministeriet kan endvidere henvise til lov nr. 380 af 6. juni 2002 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og færdselsloven, hvor der er foretaget en markant skærpelse af strafferammerne i straffelovens §§ 244-246. Loven tilsigter bl.a., at straffen i voldssager gennemgående forhøjes med omkring en tredjedel i forhold til den straf, der hidtil ville blive fastsat af domstolene. Dette gælder sager omfattet af § 245 og § 246 og som overvejende hovedregel tillige sager omfattet af § 244 om simpel vold.

I bemærkningerne til lovforslaget (L 118 – fremsat den 26. februar 2002) er i den forbindelse bl.a. anført følgende (side 11):

»Forslaget tilsigter derfor, at den nævnte forhøjelse med omkring en tredjedel i forhold til nuværende praksis som overvejende hovedregel ligeledes skal slå igennem i voldssager, der er omfattet af straffelovens § 244. Det gælder f.eks. sager om såkaldt gadevold, hvor gerningsmanden på gaden eller tilsvarende steder overfalder en person, som gerningsmanden ikke kender, og hvor ofret hverken ved ord eller handling kan siges at have foranlediget volden. Her bør der således ske en forhøjelse af strafniveauet også i

de tilfælde, hvor gadevolden ikke har haft en så grov karakter, at forholdet er omfattet af straffelovens §§ 245 eller 246. Det samme gælder med hensyn til f.eks. sager om såkaldt familievold – det vil sige vold mod en ægtefælle, samlever eller kæreste mv. – samt sager om vold mod børn.«

Loven trådte i kraft den 8. juni 2002.

Spm. nr. S 2733

Til indenrigs- og sundhedsministeren (22/7 02) af:

René Skau Björnsson (S):

»Kan ministeren oplyse, i hvor høj grad der sker en koordinering af arbejdet med indførelse af elektroniske patientjournaler på de danske sygehuse, herunder om der er etableret et samarbejde herom imellem alle amter?«

Begrundelse

Det må være hensigtsmæssigt, at de elektroniske patientjournaler bliver nogenlunde standardiserede, så patientjournaler uden problemer kan overføres fra amt til amt.

Svar (5/9 02)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil godt understrege, at der på alle relevante niveauer i sundhedsvæsenet foregår en tæt koordinering af arbejdet med at få indført elektroniske patientjournaler i det danske sygehussvæsen.

Regeringen fortsætter den kurs, der blev lagt under den tidligere regering i den nationale IT-strategi for sygehussvæsenet fra december 1999. Med afsæt heri har de centrale sundhedsmyndigheder i tæt samarbejde med amterne/H.S arbejdet på at udvikle et sammenhængende system af elektroniske patientjournaler, som bygger på fælles spilleregler og standarder.

Standarderne, som Sundhedsstyrelsen er ansvarlig for at udarbejde, skal sikre, at journalerne er udformet, så de effektivt kan understøtte tværfagligt kvalitetsbetonet klinisk arbejde, og